

Arrest

nr. 123 384 van 29 april 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 18 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. ISLAMAJ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Guineese nationaliteit te bezitten, tot de etnische groep Peul te behoren en moslim te zijn. U werd op 21 juli 1992 geboren in Kindia, waar u tot uw vertrek bleef wonen met uw ouders en uw vier broers. Uw vader is een kleine handelaar, die kledij en paraplu's verkoopt, net als uw oudste broer. Nadat u op de leeftijd van 18 jaar stopte met studeren, ging u bij uw vader werken. Uw moeder is huisvrouw, en uw drie jongere broers gaan nog naar school.

Tijdens een voetbaltoernooi in de buurt leerde u A. K. (...) kennen, een meisje van Malinké-afkomst. Ze was vier jaar jonger dan u en studeerde nog. Jullie raakten aan de praat, en bleven elkaar ook na het voetbaltoernooi nog zien. U kwam bij haar thuis over de vloer, zij kwam ook bij u langs en jullie belden elkaar regelmatig. Na verloop van tijd evolueerde de vriendschap naar een relatie, die uiteindelijk twee

jaar zou duren. Haar ouders waren echter meteen tegen die relatie gekant, omdat u van Peul afkomst bent. Sindsdien mocht u niet meer bij A. (...) thuis komen.

Ook uw ouders waren tegen jullie relatie gekant, omdat ze meenden dat er problemen zouden ontstaan omwille van jullie verschillende etnische afkomst. Jullie bleven elkaar echter zien, zowel bij u thuis als buitenshuis. Jullie hielden jullie relatie niet verborgen maar u weet niet of de ouders van A. (...) wisten dat jullie elkaar nog steeds zagen.

Op een dag belde A. (...) u op en vertelde u dat ze zwanger was. Jullie waren beiden blij met dit nieuws, want jullie hielden van elkaar en dachten af en toe zelfs al aan trouwen. Jullie waren echter ook bang, omdat jullie wisten dat de ouders van A. (...) tegen jullie relatie gekant waren. A. (...) vertelde u dat haar ouders wilden dat ze abortus zou plegen. U ging daar niet mee akkoord maar kon hier niets tegen beginnen. De familie van A. (...) bracht haar naar het ziekenhuis, waar ze op 3 september 2012 overleed aan de gevolgen van de abortus die ze onderging.

In de vroege ochtend van 4 september 2012 kwamen er twee soldaten naar uw huis die u mishandelden en naar de gevangenis van Kindia brachten. Dit waren de twee broers van A. (...), die u verantwoordelijk stelden voor de dood van hun zus.

In de gevangenis van Kindia werd u op bevel van de twee broers van A. (...) twee maal per dag mishandeld door de bewakers, ze sloegen u met elektriciteitskabels. U bleef tot 16 september in de gevangenis van Kindia, en al die tijd kreeg u geen bezoek van uw familie omdat ze bang waren. Een van uw vrienden betaalde het gevangenispersoneel om u te mogen bezoeken en vertelde u dat de familie van A. (...) naar het huis van uw ouders was gegaan en daar alles kort en klein had geslagen. Ze mishandelden ook uw ouders, maar gelukkig merkten de jongens uit de buurt dat er iets aan de hand was en schoten zij uw ouders te hulp. Uw vriend raadde u dan ook aan om te vluchten.

Op 16 september werd u, opnieuw op vraag van de broers van A. (...), getransfereerd naar de Sûreté in Conakry. Ze meenden dat u niet in Kindia mocht blijven, omdat uw ouders dan misschien iets zouden kunnen regelen om u te laten ontsnappen. Ook in de Sûreté werd u twee keer per dag mishandeld. Op een nacht riep een van de bewakers in de Sûreté uw naam. U volgde twee soldaten naar buiten, die u naar het huis van een vriend van uw vader brachten. Hij regelde via een smokkelaar uw vertrek uit Guinee op 23 oktober 2012. Op 24 oktober 2012 kwam u aan in België.

Toen u al in België was, kreeg ook uw broer problemen met de familie van A. (...). Ook hij werd opgepakt door haar broers. Hij was echter onschuldig, had een advocaat en werd na vier maanden door de rechtbank vrijgesproken. Hij is sindsdien wel heel kwaad op u en weigert elk contact.

U vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst te worden vervolgd en vermoord door de twee broers van uw vriendin, A. K. (...), die beiden kapitein zijn in het leger en dus werkzaam voor de Guineese autoriteiten.

U legt geen enkel document neer ter staving van uw identiteit, reisweg of asielrelaas.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De redenen daarvoor zijn dat de door u ingeroepen feiten niet geloofwaardig worden bevonden en dat de algemene situatie in uw land op zich geen toekenning van internationale bescherming rechtvaardigt.

Vooreerst legt u geen enkel bewijsstuk neer ter ondersteuning van uw identiteit, van uw reisweg en van de door u ingeroepen feiten.

Nochtans verklaart u dat u wel in het bezit bent van een Guineese identiteitskaart en paspoort, maar dat deze nog in uw huis in Kindia liggen (gehoor CGVS, pg.14). Ook stelt u dat uw broer werd gearresteerd omwille van uw ontsnapping en slechts na de tussenkomst van een advocaat en een beslissing van een rechter werd vrijgelaten zodat mag worden aangenomen dat ook hier bewijsstukken van zouden moeten bestaan (gehoor CGVS, pg.7; pg.18). Gevraagd naar waarom niemand u deze documenten kan bezorgen, antwoordt u dat de enige persoon die u hiermee kan helpen uw broer is, maar dat deze weigert u de documenten te bezorgen (gehoor CGVS, pg.8-9; pg.14; pg.24). U belde hem een eerste keer op, maar hij was kwaad op u omdat hij door uw problemen onschuldig in de gevangenis had gezeten en weigerde contact met u te hebben. Daarna vroeg u uw ouders om op hem in te praten, maar hij nam zijn telefoon niet op toen u hem een tweede keer belde (gehoor CGVS, pg.9; pg.24). U verklaart dat er echt niemand anders is die u de documenten kan bezorgen, noch uw ouders, noch de vriend van uw vader die u hielp ontsnappen, noch enige andere persoon (gehoor CGVS pg.14; pg.24). Dit is echter geen bevredigende verklaring. Gezien u in de mogelijkheid was om contact te nemen met uw familie in Guinee en ook stelt daadwerkelijk contact te hebben genomen met uw familie in Guinee (zie hoger) mag er worden van uitgegaan dat u in staat bent te regelen dat de bestaande bewijsstukken kunnen worden voorgelegd. Dat u niet alle bewijsstukken in uw zaak voorlegde en geen bevredigende verklaring geeft voor het ontbreken van deze stukken tast uw algemene geloofwaardigheid aan die nochtans belangrijk

is bij de overweging of het voordeel van de twijfel kan worden toegekend voor wat betreft de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Wat de verdere beoordeling van de kernelementen van uw asielrelaas betreft resten er slechts uw verklaringen, die echter niet kunnen overtuigen.

U legt weinig overtuigende verklaringen af met betrekking tot uw twee jaar durende relatie met A. K. (...), die nochtans aan de basis zou liggen van uw problemen.

U kunt bijzonder weinig informatie geven over de familiale achtergrond van uw vriendin. Zo geeft u aan te weten dat ze twee oudere broers heeft, maar kunt u niet zeggen hoe oud ze zijn, of ze al dan niet getrouwd zijn en kent u slechts van een van hen de voornaam en (gehoor CGVS, pg.11). Bovendien geeft u aan dat u deze voornaam pas te weten kwam ná de dood van uw vriendin, in het kader van uw problemen met haar broers (gehoor CGVS, pg.11). U weet dat ze soldaat zijn, maar over hun functie kunt u niet meer zeggen dan "dat iedereen hen kapitein noemt" (gehoor CGVS, pg.11). U zegt dat ze in de kazerne wonen, maar u weet niet of ze soms nog naar huis komen (gehoor CGVS, pg.11) en u had hen voor de dood van uw vriendin nog nooit gezien (gehoor CGVS, pg.17). Verder zegt u te denken dat A. (...) geen zussen heeft, maar u geeft niet aan dat zeker te weten (gehoor CGVS, pg.11). U zegt dat haar vader militair op rust is, maar u weet niet welke functie hij had toen hij nog actief was in het leger (gehoor CGVS, pg.13). U kunt ook niet zeggen of iemand in haar familie lid of sympathisant is van een (politieke) organisatie of partij (gehoor CGVS, pg.13). U verklaart dat haar familie tot de etnische groep Malinké behoort en moslim is, maar u weet niet of ze praktiserend zijn. U geeft bijvoorbeeld aan niet te weten "of ze vijf keer per dag bidt" (gehoor CGVS, pg.9).

Over de redenen waarom u zo weinig weet over haar familie verklaart u: "Wij praatten niet zoveel over haar familie. Als we elkaar zagen hadden we niet zoveel tijd en probeerden we alleen maar te genieten." (gehoor CGVS, pg.12). Op de vraag of u dan nooit met A. (...) over haar ouders praatte antwoordt u: "Om eerlijk te zijn, nee ik vroeg er niet naar, ze mochten mij niet. Zij interesseerde me, niet haar ouders." (gehoor CGVS, pg.20). Dit zijn echter geen afdoende verklaringen voor uw totale gebrek aan kennis over de familie van het meisje waarmee u twee jaar een relatie had (gehoor CGVS, pg.10). Gezien haar ouders tegen de relatie waren en u niet naar haar ouderlijk huis mocht komen (gehoor CGVS, pg.10), kan verwacht worden dat dit onderwerp meermaals aan bod kwam in de vele gesprekken die jullie voerden tijdens jullie twee jaar durende relatie. Meer nog, daar de ouders en bij uitbreiding de familie van A. (...) het belangrijkste struikelblok vormden voor jullie aspiraties om jullie relatie te kunnen verderzetten mag er worden van uitgegaan dat zij, indien deze relatie van u met A. (...) werkelijk zou hebben bestaan, een belangrijk gespreksonderwerp zouden uitmaken in jullie relatie. Dat u beweert dat dit u niet interesseerde ondergraaft de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problematische relatie.

Wanneer u het over A. (...) zelf heeft, blijven uw verklaringen zeer vaag en oppervlakkig. Gevraagd een beschrijving van het meisje te geven antwoordt u: "A. (...) is donker van kleur, ze is vrij klein. Ze is niet dik, ze is dun. Dat is het." (gehoor CGVS, pg.13). Gevraagd naar wat voor iemand zij is, zegt u: "A. (...) was een lief meisje, ik hield van haar en zij van mij. Ik wou met haar trouwen" (gehoor CGVS, pg.12). U geeft echter op geen enkel moment aan dat u acties ondernam om deze wens in de praktijk om te zetten. Verder gevraagd naar hoe iemand haar zou kunnen herkennen op straat antwoordt u: "Ze is niet lang, donker van kleur. Ze is een meisje, maar ze heeft niets speciaals." (gehoor CGVS, pg.13). Het hoeft weinig betoog dat deze oppervlakkige beschrijving weinig overtuigend en doorleefd kan worden genoemd en moeilijk in overeenstemming te brengen is met uw bewering een jarenlange liefdesrelatie te hebben gehad met A. (...).

Ook over de openheid van uw relatie met A. (...) naar haar ouders toe is er geen duidelijkheid. Enerzijds beweert u dat haar ouders niet akkoord waren met de relatie, en dat daarom alles stiekem moest gebeuren (gehoor CGVS, pg.19; pg.21). Maar anderzijds zegt u wel dat jullie de relatie niet geheim hielden en andere mensen er wel van op de hoogte waren (gehoor CGVS, pg.20), jullie gingen uit (gehoor CGVS, pg.12; pg.20), dansten en kusten op haar verjaardagsfeestje (gehoor CGVS, pg.20). Hoewel uw ouders tegen de relatie gekant waren kwam A. (...) nog steeds regelmatig naar uw ouderlijk huis (gehoor CGVS, pg.10; pg.19; pg.20). Dit alles maakt het onwaarschijnlijk dat de ouders van A. (...) niet op de hoogte waren van de relatie van hun dochter, zeker gezien ze studente was (gehoor CGVS, pg.9), nog thuis woonde (gehoor CGVS, pg.21) en haar ouders in het begin zeker wel wisten dat zij een koppel met u vormde (gehoor CGVS, pg.10; pg.19). Zelf geeft u aan dat u niet weet of de ouders van A. (...) op de hoogte waren van jullie relatie (gehoor CGVS, pg.10; pg.20). Dit lijkt echter weinig aannemelijk. Jullie waren twee jaar samen (gehoor CGVS, pg.10), waren heel verliefd en hielden van elkaar (gehoor CGVS, pg.12), dachten aan trouwen (gehoor CGVS, pg.12), waren blij toen ze zwanger bleek te zijn en wilden eigenlijk geen abortus (gehoor CGVS, pg.21). Haar ouders waren echter tegen de relatie en wilden niet dat jullie elkaar nog zouden zien (gehoor CGVS, pg.10; pg.12; pg.19; pg.20; pg.24). In deze situatie kan van u beiden verwacht worden dat de houding van haar ouders ten opzichte

van jullie relatie een belangrijke bezorgdheid was naar de toekomst toe, en dat u dus minstens op de hoogte zou zijn van het feit of haar ouders al dan niet wisten dat hun dochter nog een relatie had met u. Uw gebrek aan interesse in de houding van haar familie ten opzichte van jullie relatie uit zich ook in wat u vertelt over het verjaardagsfeestje van A. (...), een gebeurtenis die u zelf aanhaalt wanneer u wordt gevraagd naar een speciale of leuke anekdote uit jullie relatie (gehoor CGVS, pg.12). U vertelt dat A. (...) haar verjaardag vierde en veel mensen had uitgenodigd om te eten en te dansen (gehoor CGVS, pg.12). U was daar ook, en liet duidelijk blijken dat u haar partner was door haar te kussen en met haar te dansen (gehoor CGVS, pg.20). U zegt echter niet te weten of er ook familieleden van A. (...) aanwezig waren (gehoor CGVS, pg.12), noch of haar ouders überhaupt op de hoogte waren van het feest (gehoor CGVS, pg.20). Een dergelijk gebrek aan interesse in de houding van haar ouders lijkt in uw specifieke situatie weinig aannemelijk en tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan. U legt verder weinig overtuigende verklaringen af met betrekking tot de zwangerschap en de abortus van A. K. (...).

U verklaart dat A. (...) u opbelde en vertelde dat ze zwanger was (gehoor CGVS, pg.15; pg.21). Jullie waren beiden blij met de zwangerschap omdat jullie elkaar graag zagen, maar tegelijk ook bang omdat haar ouders dit niet zouden accepteren (pg.21). Ze vertelde u dat haar ouders wilden dat ze abortus zou plegen (gehoor CGVS, pg.15; pg.21), terwijl jullie beiden eigenlijk geen abortus wilden (gehoor CGVS, pg.21). Toch ondernam u geen enkele poging om iets aan deze situatie te doen. U ging niet met haar familie praten om hen duidelijk te maken dat u bereid was uw verantwoordelijkheid op te nemen en in te stemmen met een huwelijk (gehoor CGVS, pg.21), hoewel u eerder verklaarde graag met haar te willen trouwen (gehoor CGVS, pg.12). U maakte hen op geen enkel moment duidelijk dat u niet akkoord ging met de abortus (gehoor CGVS, pg.21), noch ondernam iemand anders in uw familie enige stappen om met de familie van A. (...) te gaan praten (gehoor CGVS, pg.21). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (SRB Guinee 'Les enceinteurs') blijkt echter dat bij een buitenechtelijke zwangerschap de man steeds wordt geacht zijn verantwoordelijkheid op te nemen en in te staan voor zijn vrouw en kind. Wanneer dit niet gebeurt kan dit leiden tot vervolging door de familie van het meisje. Het is dus hoogst onwaarschijnlijk dat u noch uw familie niet de minste poging ondernam om contact op te nemen met de familie van A. (...) en de situatie te bespreken.

Als verklaring voor deze passieve reactie geeft u aan dat u niets kon doen; dat u niet met haar ouders durfde te gaan praten omdat ze u anders zouden vermoorden; dat ook uw familie niets kon doen omdat zij anders ook in de problemen zouden komen; en dat ook A. (...) bang was, zeker voor haar broers (gehoor CGVS, pg.21). Deze verklaring overtuigt allerminst, gezien uit uw overige verklaringen helemaal niet blijkt dat de familie van A. (...) voor haar dood enige vorm van bedreiging, fysieke of mentale agressie tegenover u of uw vriendin vertoonde.

U legt tevens weinig overtuigende verklaringen af met betrekking tot uw arrestatie en uw verblijf in de gevangenis van Kindia en de Sûreté van Conakry.

U verklaart dat de broers van A. K. (...) de bewakers van de gevangenis vertelden dat ze u zouden vermoorden, maar dat ze u in afwachting twee keer per dag moesten mishandelen, zowel in de gevangenis van Kindia als later in de Sûreté van Conakry (gehoor CGVS, pg.15). Tijdens uw verblijf in de gevangenis gingen de broers van A. (...) naar het huis van uw familie, sloegen daar alles kort en klein en mishandelden uw ouders (gehoor CGVS, pg.15). Na uw vertrek werd ook uw broer opgepakt en vier maanden vast gehouden (gehoor CGVS, pg.7; pg.15; pg.18-19). Het lijkt onwaarschijnlijk dat – indien de broers u werkelijk wilden vermoorden – ze u meer dan een maand in twee verschillende gevangenschappen zouden opsluiten en zich tot uw familie zouden richten, maar u wel in leven zouden laten. Dit terwijl ze, zeker tijdens uw transfer van Kindia naar Conakry, de tijd en de mogelijkheid hadden om u iets aan te doen.

U zegt op geen enkel moment enige vorm van officiële rechtsgang te hebben genoten. U had geen arrestatiebevel, u werd nooit officieel beschuldigd, had geen advocaat en kwam niet voor de rechter (gehoor CGVS, pg.17). U kreeg ook geen bezoek in de gevangenis van uw familie (gehoor CGVS, pg.22-23), maar wel van uw vriend die de bewakers omkocht om u te komen vertellen dat de broers van A. (...) bij uw familie waren geweest (gehoor CGVS, pg.15). Dit terwijl u verklaart dat uw broer wel een advocaat had en werd vrijgesproken door een rechter (gehoor CGVS, pg.7; pg.18). U geeft geen afdoende verklaring voor het feit dat uw familie geen pogingen ondernam om u te komen bezoeken of een advocaat voor u te regelen, terwijl ze dat blijkbaar voor uw broer wel deden. Bovendien wisten ze telkens waar u was, gezien u in Kindia bezoek kreeg van uw vriend (gehoor CGVS, pg.15) en een vriend van uw vader uw ontsnapping uit de Sûreté van Conakry organiseerde (gehoor CGVS, pg.15-16). In het licht van de voorgaande vaststellingen hoeft het weinig betoog dat evenmin geloof kan worden gehecht aan uw verblijf in de gevangenis. Ook in uw verklaringen hierover valt op dat u zeer weinig informatie kan geven over uw verblijf in de gevangenis. U stelt 9 dagen in de gevangenis van Kindia te hebben verbleven maar zegt enkel uit uw cel te zijn gekomen om mishandeld te worden (gehoor CGVS, pg.17). U stelt met vijf medegevangenen in de cel te hebben gezeten maar kent slechts van twee van

hen de voornaam (gehoor CGVS, pg.17-18). Gevraagd naar een beschrijving van de gevangenis blijven uw verklaringen zeer vaag en oppervlakkig. U stelt dat er “een gang is, met veel cellen”; “een soort wachtruimte”; en dat uw cel “een klein kamertje” was (gehoor CGVS, pg.17). Met betrekking tot de gevangenis van Conakry is uw uitleg zo mogelijk nog summierder. U verklaart bijna een maand in de Sûreté van Conakry te hebben verbleven (gehoor CGVS, pg.15), maar al die tijd op geen enkel moment uit uw cel te zijn gekomen (gehoor CGVS, pg.23). De broers van A. (...) kwamen u daar ook bezoeken, maar u hebt geen idee hoe vaak (gehoor CGVS, pg.22-23). Over de gevangenis zelf kan u geen enkele informatie geven, naar u zegt omdat u ’s nachts aankwam, niets zag omdat het donker was, meteen naar uw cel werd gebracht en daar vervolgens nooit meer uit kwam (gehoor CGVS, pg.22-23). Met uw drie medegevangenen was, zo zegt u, geen enkele communicatie mogelijk, omdat zij Soussou spraken en u Peul (gehoor CGVS, pg.22). Al deze verklaringen samen kunnen niet overtuigen en maken samen met de voorgaande vaststellingen duidelijk dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw effectieve verblijf in deze twee gevangenissen.

Op basis van voorgaande vaststellingen kan niet gesteld worden dat u de door u ingeroepen feiten die aan de basis van uw vervolgingsvrees zouden liggen, aannemelijk heeft gemaakt. Zij kunnen aldus niet de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast werd geoordeeld dat u geen risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt. U komt ook op die basis dus niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn vanaf nu definitief.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlandse of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus “Guinee: veiligheidssituatie”, oktober 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/2, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Hiertoe gaat verzoekende partij in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Daar waar verzoekende partij stelt dat er verwezen wordt naar haar gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken zonder dat dit verslag aan de beslissing werd toegevoegd, merkt de Raad op dat dit verwijt feitelijke grondslag mist daar in de bestreden beslissing geen enkele keer verwezen wordt naar het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. De opmerking dat desbetreffend verslag niet aan de beslissing werd toegevoegd, is dan ook niet dienstig.

2.2.4.1. Verzoekende partij is van mening dat de bestreden beslissing genomen werd op basis van foutieve feitelijke gevolgtrekkingen. Uit de bestreden beslissing blijkt volgens verzoekende partij dat de belangrijkste reden waarom de statussen werden geweigerd, is omdat verzoekende partij vaag zou blijven over haar twee jaar durende relatie met A. K.. Verzoekende partij wijst er evenwel op dat haar relatie met A. K. een normale affectieve relatie betrof en dat het derhalve om een eenvoudige gebeurtenis ging. Verzoekende partij oppert dat zij dit duidelijk heeft toegelicht en dat zij hier moeilijk een complex verhaal van kan maken. Voorts onderstreept verzoekende partij dat er een stille burgeroorlog woedt in Guinee tussen de etnische groep Malinké en de etnische groep Peul. Alpha Condé is sinds 2010 aan de macht in Guinee en staat bekend als een tegenstander van het Peul volk. Verzoekende partij verwijst desbetreffend naar een internetartikel dat zij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlage 3). De broers van A. K. zijn werkzaam voor desbetreffend staatshoofd en hebben verzoekende partij, die zij verantwoordelijk achten voor de dood van hun zus, in deze hoedanigheid opgesloten in de gevangenis en meermaals mishandeld. Verzoekende partij betoogt dat er wel degelijk sprake is van een gegronde vrees voor vervolging gezien zij haar onrechtmatige arrestatie ontvluchtte en de autoriteiten – in de hoedanigheid van de soldaten en het leger te Kindia – er op uit zijn haar te straffen voor de dood van A. K. hoewel zij hiervoor in geen geval verantwoordelijk kan gehouden worden.

2.2.4.2. De Raad wijst verzoekende partij erop dat het louter herhalen van het asielrelaas niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278), aangezien zij, om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, concrete argumenten dient aan te brengen, alwaar zij op voormelde wijze in gebreke blijft. Evenzo wenst de Raad te benadrukken het louter aanhalen van een vrees voor vervolging niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Immers moet elke asielaanvraag op individuele wijze onderzocht worden, waarbij de asielzoeker op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij het slachtoffer is of kan worden van een persoonlijke en systematische vervolging, dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet betreffende de subsidiaire bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij voor het overige, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in loutere vergoelijkingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, maar

dit zonder ook maar één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Door verwerende partij werd evenwel uitgebreid gemotiveerd dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van verzoekende partij omdat zij bijzonder weinig informatie kan geven over de familiale achtergrond van haar vriendin, omdat zij zeer vaag en oppervlakkig blijft wanneer zij het over A. zelf heeft, omdat zij geen duidelijkheid schept omtrent de openheid van haar relatie met A. naar haar ouders toe, omdat zij evenmin overtuigende verklaringen aflegt met betrekking tot de zwangerschap en de abortus van A. en, ten slotte, omdat haar verklaringen aangaande haar arrestatie en haar verblijf in de gevangenis van Kindia en de *Sûreté* van Conakry eveneens niet kunnen overtuigen. Bovenstaand verweer volstaat dan ook niet om de verschillende motieven, die geleid hebben tot voormeld besluit, in een ander daglicht te stellen. Verzoekende partij dient hiertoe concrete argumenten aan te brengen, alwaar zij op bovenstaande wijze in gebreke blijft.

2.2.5.1. Verzoekende partij benadrukt daarnaast nogmaals dat er in haar land een burgeroorlog heerst tegen het Peul volk. In maart 2013 werden diverse razzia gehouden door het leger in buurtwijken waar Peul woonden en werden er twee personen vermoord. Verzoekende partij verwijst desbetreffend naar een internetartikel dat zij als bijlage voegt bij haar verzoekschrift (bijlage 4). Op 2 mei 2013 vond er een opstand plaats te Conakry tegen het regime door jongeren die behoren tot de etnische groep Peul. De opstand werd hardhandig aangepakt door het regime van Alpha Condé met als resultaat vier doden, allen jongeren behorend tot het Peul volk (bijlage 3).

2.2.5.2. De Raad merkt evenwel op dat de loutere verwijzing naar de algemene situatie in Guinee niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden besloten dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij verwijst desbetreffend naar een razzia in maart 2013 door het leger in buurtwijken waar Peul woonden en waarbij er twee personen werden vermoord en naar een opstand in Conakry op 2 mei 2013 die hardhandig werd aangepakt door de autoriteiten en waarbij vier doden vielen (bijlagen 3 en 4 bij het verzoekschrift). De Raad stelt evenwel vast dat uit de gegevens van het administratief dossier, meer bepaald de “COI Focus” betreffende “Guinee – La situation sécuritaire” van 31 oktober 2013 (administratief dossier, stuk 21, deel 2) blijkt dat Guinee in 2012 en 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. De Raad stelt vast dat de loutere verwijzing van verzoekende partij naar deze twee incidenten, waaruit de mensenrechtenschendingen en de gespannen politieke situatie in Guinee blijken, totaal geen afbreuk doet aan de vaststelling dat er in Guinee geen sprake is van een open oorlog en een situatie van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Verzoekende partij brengt voorts geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat de informatie van verwerende partij onjuist of achterhaald is. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoekende partij geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en

draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend veertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT